

ZOMBOR és VIDÉKE.

A BÁCS-BODROGH MEGYEI EGYESÜLT ELLENZÉK HIVATALOS POLITIKAI KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG:

Grómon- és Zrinyi-utca sarkán, Iső emelet.
hova minden a lap szellemi részét illető közlemények intézendők.
Kéziratok nem adának vissza.

Felbéli szerkesztő:
Dr. MOLNÁR GYULA.

KIADÓHIVATAL:

Oblát Károly könyvnyomdája Zomborban,
hova az előfizetések és minden a lap anyagi részét illető közlemények intézendők
és ezek díjai fizetendők. — Hirdetések előre fizetendők.

Előfizetési árak: Egész évre 8 ft. — Félévre 4 ft. — Negyedévre 2 ft.
Névtáblának egész évre 6 ft. — Félévre 3 ft. — Negyedévre 1,50. — Bélyeg szám ára 10 kr.

Megjelenik hetenként kétszer:
Vasárnap és esütförtökön.

A kulisszák mögül.

A ki figyelemmel kíséri a politikai eseményeket, annak méltán föltűnt az a rendkívüli barátság s lekötő szívélyesség, a melyel Szilágyi Dezső igazságügy-minisztert Bécsben az udvari körök elhalmozták.

Még mióta magyar felelős miniszteriumunk van, igazságügy-miniszter oly fontos szerepet nem játszott, mint ma Szilágyi Dezső.

Méltán föltűnt e körülmény a kormánypartban is, hol e miatt nagy lehangoltság uralkodik. Ipatkodnak ugyan hivatalos kommunikéval megmagyarázni, hogy mit keresett Szilágyi Dezső oly soká Bécsben: mondták, hogy az új katonai büntetőkönyv érdekében kellett neki oly hosszasan ott időzni, s közölték a kormányparti lapok, hogy melyik bécsi miniszterrel érkezett?

Csakhogy az is tudva van, hogy Szilágyi Dezső az udvar azon tagjai által is fogadtatott, a kik Tisza Kálmánt nem fogadták s betegséggel mentegőzték, midőn Tisza ott járt tisztelegni.

Mindezek elég különösök s magyarázatát adni nem tudják Tisza legbensőbb párhívái sem.

Pedig egyszerű magyarázata van a dolognak. Tisza Kálmán eljártotta az udvar kezéig s ezt éreztetni akarta vele; ellenben Szilágyi Dezső grata persona lett az udvarnál, a mit a közvéleménynek szintén tudára akartak adni.

Sejtetni akarják az országgal, hogy ki fogja Tiszát az uralomban fölváltani?

S rövid idő alatt nyilvánvalóvá lesz az élet-halál-haraz!

Ennek előrevetett árnyéka gyanánt jelentkezik Tisza Kálmán azon válasza, melyet Irányinak adott pár nap

előtt a hozzáintézett azon kérdésre, hogy vajjon szándékozik-e közelebb a Kossuth-kérdést ígérétehez híven megoldani?

Tisza azt felelte, hogy már megkérte Szilágyi Dezsőt s a belügyminisztert, hogy készítsék el a javaslatot.

Ez annyit jelent, hogy azon odumot, mely ebből a javaslatból metadán a kormányra haramolhat, viselje majd az igazságügy- és belügyminiszter.

Igy akarja Tisza visszanyerni elvesztett népszerűségét az udvar előtt. — Csakhogy Szilágyi nem azért járt fönn oly soká, hogy nézeteit e tárgyban az udvar irányadó férfiai előtt ki ne fejtette volna.

Szilágyi Dezső nyílt és egyenes jellemű férfiú, a ki bír elég bátorsággal véleményét kimondani, még akkor is, ha előre tudja, hogy az nem fog kedvező hatással lenni személyére nézve. A jelen körülmények között azonban éppen a nyíltság fog javára szolgálni. — Meg fogják belőle ismerni a bécsi körök a helyzetet Magyarországon.

Hogy Tiszára nézve a válság most érte el tetőpontját, azt mutatja az a méla esend is, mely a politikai körökben egyszerre beállt. Az ellenzék néma s várakozó álláspontot látszik elfoglalni. Ez a hírteleni szelensend előjele szokott lenni nagyobb katasztrófáknak. — Mialatt az ellenzék nagy reményvel néz a jövő elé s e remény fejében hallgat, az alatt Tisza lapjai megintek a rézdotbot s ezintányert, hogy hangulatot esnárljanak uruk számára. Mintha ezzel meg lehetne Tiszát menteni. Szalmaszál az már, melybe a fudlokó kapaspokodik végső reménnyel.

Különbömben mindez meg fog válni a legrövidebb idő alatt.

Vármegyei monografia.

Mióta millennium országos megünneplésének kérdése felszínre merült, azóta az ország különböző részein egyidejűleg szóba jött ez ünnepegi megülésének módozata is. A legtöbb város és vármegye akként vélekedett, hogy hazánk ezredéves fennállásának lustrumát nem csupán külső fényvel és mulandó pompával, hanem kulturális szempontból is maradóan becsü művek létrehozásával kell keglülni. E tekintetben az irányt a délvidek egyik lelkes vármegyéje, Temes, adta meg, a melynek közgyűlése ezélett pár évvel határozatilag kimondá, hogy a millennium ünnepeit a vármegye monografiájának megírása által is kívánja emelni, s e célból a szükséges anyagi áldozatok felajánlása mellett egyik nagyevű történeti-önknak mandatumot adott.

Bács-Bodrogh vármegye szintén magáévá tette e nemes intenciót s már közel két évvel ezélett megindult is e egy szűkebb körű mozgalom, mely nem kevesebbet tűzött ki célul, mint Bács-Bodrogh vármegye egyed-iratának megírását. E mozgalom kezdeményezője a vármegyei történelmi társulat volt, a mely egyesület bizonyára első sorban van hivatva arra, hogy ily ügyben az initiativa zászlaját megragadjja. A terv és annak kivitele természetesen vármegyeszerte lelkes fogadtatásra talált s ugy a vármegyei hatóság, mint a közönség egyaránt jelét adta helyeslő pártolásának.

A monografia ügye eddig még nem került a vármegye közönségének foruma elé, mert a történelmi-társulat a közelmúltban még csak a tervezet kidolgozásával foglalkozott, még pedig elég lanyhán. Mert ámbár igaz, hogy a társulat ez ügyvel már többször foglalkozott, s annak egyes tagjai a monografia ügyét a társulati üléseken s vármegyei hírlapokban sokszor nyilvános diskussziók tárgyává is tervék, mégis tudtukkal eddig konkrét tervezet megállapítva nem lón.

Mi azt hisszük, ott, a hol a vármegye kulturális reputációjáról van szó, nincs, de nem is lehet helye pártsemző pontoknak, s éppen azért hírlapírói kötelessé-

A „Zombor és Vidéke“ tárczája.

A-hoz.

Kaczagj, gunyólj, csak azt ne zengje
Kis ajkad, hogy szeret!
Ne mondd ki! öb. örülté tenne
Ez a szó engemet . . .

Inkább a szenvedés keresztjét
Örömmel hurezolim
Tovább, egész a Golg tháig
Miattad angyalom.

S ha majd ez a súlyos keresztem
Fönn lesz a Golgothan,
És szívemet reá szegedtem
Homályos éjszakán:

Ez égető kín, szenvedésem,
Öh, drága mindenem,
Órökké tartson bár, de nékem
— Megváltó üdv leszen!

Samil.

Kérő jön!

— Vig monológ. —

Elmondja: Bella, egy 22 éves leány.

Elegánsan burtozott bodoir, a háttérben esik függöny-nyel letakart ajtó. Jobbról nagy toilleto-török, melynek márvány asztallapján különféle pipere-szerek elszórtan hevernek. Bella a török előtt áll s hosszan szemléli magát, majd itt-ott hajd-észen igazt, s arezt szarvashörkendőjével törölteti.

Remélem, tisztán fogok. Ugyan mi kifogása is lehetne ezen arc ellen? Szabályos vonások . . . esinos szürke szemek — egy kissé hosszú, de azért szelleműs orr . . . klasszikusan metszett, ajkak, melyek közül valóságos gyöngyör mosolyog ki. Egészen túrhető jelenség vagyok, (végig néz toilleto-jén). Nem valami kirívó, báliás, — de nem is túlságos egyszerű.

Csak nem fogadhatok komoly keröt — háziöilleto-be-n. „Hajdan így volt szokás, — de én a nők szempontjából előny adok a mostani divatnak. Ha tetszeni akarunk, tegyük mindent arra nézve, hogy tessünk. Szenevegni szoktak, hogy semmit se tudnak az egész dologról. Fogalmunk se volt róla, hogy kerő jön; de alattomban mindannyian tudjuk. Megszaga azt nekünk valami s legtoibbszor valaki. Az a valaki ezuttal a papa volt. Nem esinált belöle titkot. Azt mondja, hogy már elég érett vagyok arra, hogy nyitlan beszéljen velem. Az eddigi kerök csak olyan udvarlöletoek voltak; kosolónak ugyan elég sülettelek, de arra éppen elegendök, hogy gondolataimat „lethivatásomb legne-mesebb utja felé irányítsák“ így mondta a papa. „Kedves leányom, most nem Hortyogi s nem Kökényesiröl van szó. Ez lesz az igazí. Ine az areképe.“ A lehető legnagyobb phlegmával nyolok az areképe után, a leggyunosabb mosolylyal tekintek reá, aztán megvetölög dobom el magamtól. „Talan nem tetszik.“ kérd-íjedten a papa. „Söt eiluközöleg nagyon tetszik, s ha ön úgy akarja, engedelmös leánya leszek s férjhez megyek hozzá.“ (Sohajt.) Ah — igen. Férjhez megyek. Halálösen beleuntam már a lányéleto-be. Örökösön egy publikuma van az embernek. Mindig ugyanazok az udvarlöek vesznek körül, a kiket már le akartam rázni a nyakkáról. A merre csak megyek, utánam nyargalnak, mintha rájuk nézve se lenne háládotosabb tárgy az udvarlásra, mint én. Ugy hozzáom nöttek, mintha én lennék az ő napjuk, ök meg az én bolygóim, a kik kénytelenek örökké én körültem keringeni. S milyen unalmasak. Örökké egy tréfajuk van, a mi fölött mindig kacagálni tudnak, örökké egy udvarlási nemük. „Kiszitihand Bella nagysád.“ — Hogy érzi magát Bella nagysád.“ — „Szabad egy tourra kérnem Bella nagysád.“ — „Kivel tánczolja az első négyest Bella nagysád?“ — Ugyan kivel is tánczolatnám, mint velük?

Hát van-e még kívülük is valaki a világon? — Sokszor — kétségbeesésomben azt hiszem, hogy a fiatal emberek egész legiója lennt a föld kerekégéről és nem maradt meg más, mint az én Jenöm, Pistám, Aladárom és Béllám, ezek a vén mokusok, a kiknek már valóságos holdábrázatjuk van, de azért ádáz elöleto-kétséggel nötenek maradnak. Itt az ideje, hogy megszünjék az a visszaélés az én visszás helyzetemmel, a melybe udvarlöim egy-hangúsága, hogy ne mondjam butasága juttatott. Igen Géza, Jenő, Aladár és Pista, önök visszaélnek az én helyzetemmel. Meg

akarnak gyilkolni örökké egyforma mozdulataikkal, örökké egyforma phrázisaikkal, örökké egyforma ábrázatukkal. Menekülni akarok. Menekülni a legkétségbeesettebb helyzetből, a melybe velem együtt vendlö udvarlöim juttattak. Kénytelen vagyok férjhez menni, mert kiteszem magam annak a szörnyü lehetőségeknek, hogy a jövő bálon ismét Bélával tánczolom az első — Aladárral a második négyest s Pistával a sou-er-esárdást.

(Fényképet vesz elő a toilleto-asztalról s hosszan szemléli.) A legkomolyabb iparkodással se merem azt állítani, hogy ez az areképe nem szép. De mikor az areképek ezeknek a léhütöknek mind szép. Ez a bátor tekintet; ez az öszinte homlok, ez a esinos keskeny kis bájusz . . . ez a mosolygó ajk. S milyen elegáns magatartása van. „Uram, hízélgés nélkül szólvá, önnek egy igen nagy előnye van, az hogy nem ismerem.“ — S ezzel sokat mondtam; mert gyöllölném, ha ön is egyike volna az én oszoba bolygóimnak. Föltessen önröl, hogy nem Hortyogi és még kevesebb Kökényesi. Mert ha ön is az, akkor azzal bosz-nom meg magam, hogy mégis önhöz megyek. Ezek az urak szintén megkértek kezemet. S megvöltek nekünk az az előnyük, hogy nem ismertem öket közelebből. Az areképek szintén esinos volt; de mi vé lettek a valóságban? De nem, mégis különböztek ök a jelenlegitől. Igen! itt e helyett a sürü fekete hajzat helyett Hortyogi urnak erősen virtó tüzes östöke volt, Kökényesi urnak meg még itt kezdődött tulajdonkép a homloka s lenyulott mesze idáig. — itt meg, a hol hajnak kellett volna már kezdödni, — ott meg már a nyaka volt. Csupa homlok és nyak. De mi az ézt illati — ó Pista, Géza, Aladár! nem tudom nektek adjam-e az elsőseget? Hortyogi ur csupa adta tapintat volt. Any-nyra rabja volt az etquette-nek, hogy viágért se jött volna előbb delutáni 1/2 óránál; mert most lassanként az ugynevezett Staats-visitte-ek mindegyre Tafel-visitte-ekké lesznek. Anyyra elegáns akart lenni, hogy mire beállított, éppen befejeztük az ebédet. Még csak a fekete kávé volt hátra. Persze, hogy helyet kellett foglalnia, s a mama legott elébe helyezettett egy esinos kis mokkacsészét párolgó fekete kávéval. Ez volt az ő megölö betűje. Mert Hortyogi ur rendkívül jól tremázott és zavarában azt se tudta fü-e vagy leány? Észrevettem zavarát, gyönyörködtem benne, s iparkodtam tetöznü. Edes tekintetet vetettem rá, melylyel megbövítem, elvarázsoltam. A kérdésekre, melyeket hozzá intéztem, hebegő ajkkal, reszketeg magatartással válaszolt, anélkül.

günnek tartjuk ez ügyet egész tárgyilagossággal figyelemmel kísérni, s a mi csekély erőnktől telik, az ügy megtestesülésének előmozdítása érdekében mindent megtenni.

Örömmel értesültünk tehát csak az ímént arról, hogy a vármegyei történelmi-társulat érdemes elnöke a napokban a lokális történészekkel enquetett tartott. hol a monografia ügye képezte egyes-egyedül a megbeszélés tárgyát s a melyből kifolyólag a társulat elnökének, Schmausz alispánnak indítványára a végérvényes monografia tervezet és költségvetés elkészítésével Iványi István, Grosschmid Gábor és Dudás Gyula dr. bizáltak meg, mint a kik a vármegyének és a vármegye egyes részeinek történetével eddig is per eminentiam foglalkoztak. Az általuk készített tervezet és költségvetés fogja képezni az első komolyabb lépést a monografia eszméjének megtestesítése felé, s mi részünkről szeretjük hinni, hogy e tervezet egyaránt meg fog felelni egy a provinciális irodalom, mint a vármegye kulturális igényeinek.

A monografia tervezete tehát ekként valahára meg lesz, csak az kívánatos tehát, hogy e tervezet valahára a vármegyei közgyűlésnek színe elé kerüljön. A vármegyei közönsége lesz hivata a tervezetet nem annyira irodalmi, mint pénzügyi oldalról megvizgatni s ahhoz képest a monografia megalkotására nézve a vármegyei történelmi társulatnak a megbízást megadni. Ismételjük, e kérdés nem lehet a pártok kérdése, a monografia megteremtését nem egy párt, hanem a vármegyei szellemi reputációját szolgálja. Hisszük tehát, hogy ha majd a most készülő tervezet a maga egészében a vármegyei közgyűlés plenuma elé kerül, azt a vármegyei közönségnek képviselete nemcsak örömmel fogja magáévá tenni, hanem a tervezet megvalósításához szükséges anyagi áldozatot is készséggel meghozatja.

Míg ez megtörténhetik, mi részünkről a monografia ügyét, mint elsősorban kulturális jelentőségű ügyet, lépersől-lépésre szoros figyelemmel fogjuk e hasákokban is kísérni.

Megyei s helyi hírek.

* **Klnevezés.** A budapesti egyetem egyik elméleti és ideggyógyászati osztályához segédorvosként Zsivkovits György, zombori származású szigorló orvos-növendékét nevezték ki.

* **Lemondás.** Vuits Sándor, zentai közigazgatási tanácsnok szembaja miatt állásáról lemondott.

* **Az ágost. év híveinek** tudomásul adatik, hogy e hó 18-án az e czéla kibérelt helyiségben istentisztelet fog tartatni, melyre a tisztelt hívek meghívattak. Gálló Emil s. k. egyházi felügyelő, Korossy Emil, ág. ev. lelkes.

* **Vettük a következő sorokat:** Tekintetes szerkesztő ur! A »Zombor és Vidéke« utolsó számában a napi hírek közt legnagyobb meglepetésemre olvasom a meghívót az övé-egyestől február hó 2-án d. u. 3 órakor tartandó közgyűlésre, a melytől semmi tekintetben a valónak meg nem felel, a mennyiben László bizottsági gyűlés nem lesz, másodsor a közgyűlés nem 3 órakor, hanem 4 órakor veszi kezdetét; továbbá nem február 2-án, hanem 9-én fog megtartatni. A tárgyszerűt pedig végleg magam sem állapítottam meg, de semmieset részleges tisztajutásról szó nem lehet, minthogy ez a rendes évi közgyűlés lesz, melyen az alapszabályok szerint csakis általános tisztajutás lehet. Maradtam kiváló tisztelettel Zombor, 1889. évi január

hogy rám nézett volna. — „En őnt már régebben ismerem Hortyogi ur — minsem ön gondolná. — „Ah — valóban — valóban. — „Nem volt ön egyszer a Margitszigeten? — „Igen i — minden bizonyít, voltam egyszer. — „Ön nemde nagyszerű táncos? — „Ó kérem! — „De most veszem észre, hogy a feketekévéje kiáll. — „Ezer bocsánat! — hebegi Hortyogi ur s ajkához emeli a mokkacsészét, de mielőtt ivott volna, hirtelen kérdem: „Szereit ön a feketekévé? E kérdésre Hortyogi ur felélni akar, aztán észbe jut, hogy az alatt kihülhet a kavé, esaklyok akkor várakoztatna a felelettel.

E fölött lelkében erős harez támad, a melynek folytán kijött kezéből a mokka-csészét s annak fekete tartalmát előlökli a sárga damaszasztaléknál. — s jó szerencse, hogy a papa gyorsan föluzott, különben a fehére mellénye is kapott volna az illatos folyadékából. „Ah, ezer bocsánat! — hebegi a szerencsétlen magánkivül.

A mama mérges tekintetét vet rá s azt feleli kedvelőnül: „Nem tesz semmit!”

En örüsi erőfeszítést tesz, hogy ne kaczariak. Valtig harapadón a nyelvetem, s feszelvek a szememen, e k nem akar az illetlen vagy lemulni rólam. Ezt meglátja a papa... egyszerre csak kitor mindkettőnk torkából a falféregre kacsagás, hogy a mokka csészék ijedtükben tipegők jörtek az asztalon. — Egy hét mulván megjött a level Hortyogi urtól, a melyben kijelenti, hogy kész a feketekévével ejtett esorbát helyrehozni s engem nőül venni. — „Nos mit felelsz rá Bella? — „Azt, hogy; szia ki! Ezzel aztán szegény Hortyogi ur egészen lejtán a láthatárról. Pedig akárhogy humorizálok is a dolog fölül, még is csak ő bagyta vissza a legmaradandóbb emléket; mert a feketekévé soha se megy ki damaszasztaléknál. — Most aztán jött Kókényesi. Kókényesi de Kókényesi odam. Az apja főszolgabíró a kókényesi járásban, ő meg az első Vortzner az egész megyében. Minden lány boldognak érezheti magát, ha ő kegyes nőül venni. Bella szedd össze magad, most megalapíthatod a szerencsédet. Kókényesi jött — látott — és győzött. Tapintatos ember lévén féltékenykedtem állított be, de elfogadta az előtér való meghívást, hogy buzgalommal evett, sokat ivott, hanem azért nem feledkezett meg az udvariasságról se, valig tologtette az úres poharakat. Lászlózt rajta, hogy szerett volna bennünk egyaránt az asztal alá inni; és ugyan nem sikerült neki, de annál inkább sikerült magát abba az őszinte hangulatba belevinni, melyben a férfiak olyan „szelleműs“ igaz-

hó 15-én. Weidinger Fanny, egyesületi elnök — Közöljük e sorokat az övégyesületi tagok fölvilágosítása czéljából azzal a meggyőzéssel, hogy lapuk mult számanak híre nekünk illetékesnek, látszó helyről küldetett be.

* **Meghívó.** A »zombori sportegylet« választmányának f. évi január hó 14-én tartott ülésében hozott határozata folytán, f. évi január 19-én d. e. 11 órakor rendkívüli közgyűlés tartatik, melyre az egylet tagjait tisztelettel meghívom. Zombor, 1889. évi január hó 15-én. Az elnök megbízásából: Szebold Károly, egy. hely. titkár.

* **Esküvő.** Ratkó Zsiga zombori adótsit január hó 14-én esküdött örök hűséget Háj Anna kisasszonynak Kaposvártól.

* **Plebános választás. Ó-kánizsán.** Az ó-kánizsai plebanosi állásra 14 folyamódó jelentkezett. A folyamódók közül a kalocsai kisközsegi plebanosi jogánál fogva kijelölték Fonyó Lajos, kalocsai kisközsegi plebanosi igazgató, Lajthay János ó-keri plebanost és Marton Mátyás kalocsai székesegyházi hűszónok és tanító-középintézet tanár. Csatorikórn tartotta az ó-kánizsai lakközségi képviselőtestület B. Appel Ede zentai esperes plebanos elnöklete alatt a plebanos választó gyűlést. A három jelölt közül Fonyó Lajos és Marton Mátyásra folyt a szavazás. Erős közdelem után Fonyó Lajos 16 szótöbbséggel választott meg ó-kánizsai plebanosnak.

* **Szerb gazdászati lap.** Konyovits István zombori tanító „Domahán ucer“ (gazdászati lap) címmel gazdászati folyóiratot indított meg, melyből vettük az első számot. Tartalma sokoldalú, kiterjed a legjobb gazdasági agakra, ára sínes magásra szabva évi 2 forinttal. Megjelenik minden hó 1-én és 16-án.

* **Ujvidéki kir. közgyűzőnek** Gesztessy János zombolyai kir. közgyűző lett kinevezve.

* **Esküvő.** Zsigmond Lajos ó-keri gyógyszerész folyó hó 8-án vette először Topolyán öz. Gálly Zsigmond, szül. Olványi Marika urhozlyot.

* **Követendő példa.** Zenta város nemes hölgyei helyőzinyították, hogy a magyar nő legteljes-bb partfogója s gyamolítója a szegényeknek, olgalyattoknak különösen pedig az özsemitái szeretettel nélküző árvaoknak. Ugyanis par nap előtt Zenta város hölgyei közli mintegy 80-án gyűlést egybe s a 10 év óta telonszege kárközlött nőgyelet újjáalakítását kimondták. Valóban lelkemelő látvány, amidőn a hölgyek — mint zentaiak — nemes versenyre kelnek, hogy ki tud többlet tenni a szegények és árvaik érdekében. Az alakuló közgyűlés elnökei B. Kocsessal, Matkovich Lajosné, népszerű főszolgabíró kedves neje lett megválasztva ki fekkolt szelleméről s jószívűségéről általános ismert. Alelnökök Peczerszky Györgyné, és Freund Ernesztina úrnok lettek, kik már eddiglé is sokat faradtak a nőgyelet érdekében. A nőgyelet 3 férfi tisztviselőt is választott és pedig titkárnak: Dr. Huszár Nándor, pénztárnoknak: Dudás István és jegyzőnek: Barany Pál urakat. A nőgyelet eddig vagyona mintegy 5000 frt. kespézn. Megyenk sok községe tanulhatna a zentai hölgyektel.

* **Báli jelentés.** A „Szereit“ről eizmzett szabadkai nőgyelet 1890. évi január hó 18-án a „Pest város-hoz eizmzett szálloda nagyteremben árvaháza alapjának javára táncgyulalmat rendez. Belpöly-jegre ára előre váltva: 1 frt 50 kr., bál napján a pentárnál 1 frt 80 kr., karzati-jegy 2 frt 50 kr., Belpöly-jegyek előre válthatók Mariah Péterne egyleti elnökkel; Székely Simon, Illés, Vojnics és társai és Vetré J. urak kereskedésében. Fölfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlaplag fognak nyugtáztatni. A bál kezdete 8 órakor.

* **Postatakarékpénztári forgalom.** A küli in. kir. posta és távira hivatalnál 1889. év folyamán 505 drb. betét 11977 frt 32 kr. összegben, 127 drb. fölmondás 10268 frt 45 kr. összegben eszközöltetett.

* **Pályázat.** Szabadka városa pályázatot hirdet arvapénztári állásra. Határidő február 5-ike.

* **Esküvő.** Fischer Zoltán es. és k. tart hadnagy battonyai földbírtokos a napokban vette először Ofner Lipót moholyi bíró leányát, Laurát.

mondók. Előd után a papa visszavonult az ő dohányzó szobájába, a mama meg hozzá fogott egy rendkívüli sürgős dologhoz, a melyről még ma se tudom, hogy mi volt. En meg Kónyosi Árpád egyedül maradtunk. Nyilván azért, hogy jobban megnyilatkozzanak a szíveink.

Az ismerkedés fölötte gyorsan ment. „Hallja Árpád ur! Tegye a kezét a szívére! Nézzem a szemem közé. Ont ugy-e ház-tüznézni küldte a papját? — „Nede igazán — nagysád — egyje má — hát oszt. honnan tudja? — „Egy madaram van, az fityűbe el. — „Ez nagyszerű! igazán nagyszerű. — „Hát elvesze-e feleségül? — „A mi engem illet. — „Ezer menyők és borona! kiállok fel lábammal toppantva. — „Hát még kit illet önön kívül? Árpádunk láthatólag letszött ez az energikus föllep-tém, kezét eszökt s mosolygva felelt:

„Kérem ne jöjön tűzbe, ezzel úgy sem segít a dolgom, magam is dühös vagyok miatta, de nem tehetek ellene semmit; ha az embernek papja van akkor ki nem kerülheti, hogy az bele ne szöjjön az ilyen fontos lépésekbe? — „A mamja nem szól bele. Árpi szegénykezve felelt: „Az is. — „Hallja édes Árpádunk, hát voltaképpen mért akarják magúcskat minden aron megbízásolni? Erre a kérdésre Árpád nagy zavarba jött végignyujtogatta két karját két hosszú lábárára, ilyen formán ni, (mutatja) s aztán halkán így felelt: „azt mondják, hogy ország-lump vagyok s ez okból, sürgösen sürgős dolog, hogy meg-néssüljek, mert attól bizonyosan szolidabb leszek. Igaz-e nagysád? Igy fölötte köztünk a bizalmas beszélgetés mind melegebben s mind intümben. Egy negyed óra multván már a fölét buzgal-tam, a másik negyed óra eltelével, már hába ütögettem, s mikorára a mama elfogezte azt a nagyon sürgős dolgot, hát már olyan benső jó barátokká váltunk, hogy csak így szólítottam: „kis buta. — Ez lett volna csak a nekem való férj. Ha az isten is úgy akarta volna, mint ahogy nem akarta, akkor én már rég kiésmptam volna azt a kis sóvenyt, mely az Árpi fejét úgy kerítette be, mint valamely kopár házi kertet, a melyben mindent fölgyomlálatk meg az éhes tyukok és libák. Hát ne legyenek két-sége esvel! végig bílozni 8 szentot, végigintézelnél 32 bált, végig szenvedni egy egész martyriumot, hogy aztán jutalmul Hortyogi, meg Kókényesi álljon édem s váljak öngyilkossá azzal, hogy az ilyen gezenögű karjaiba dobjam magam?”

(Folyt. köv.)

* **Lóvató bizottság.** A szabadkai törvényhatósági közgyűlés a lovató bizottság elnökevé bajsai Vojnics Simon föld-birtokost, hatósági biztost; Hevér Géza városi főkapitányt, al-latorvosul pedig Lang József városi okleveles állatorvosul va-lasztotta meg. A főispán e bizottsághoz Gábray Lászlót, Varga Agostont és Lenard Jánost nevezte ki becsülökül.

* **Szrbzki Narod.** Az ujvidéki »Szrbzki Narod« 8 heti szünetelés után újra megjelent. Dr. Grujits Janos, a lap kiadó-tulajdonosa és szerkesztője kijelenti, hogy lapja az eddigi irány-ban és szellemben, ugyanazon egyházi és politikai programmal fogja eddigi pályafutását folytatni.

* **Uj ügyvédi iroda.** Sztrilich Mihály ügyvédi irodát nyit-tott Apollo-utca 36. sz. alatt.

Vettük a következő gyászjelentést; Alulírottak fajda-lomtól megtört szívvel jelentik forron szeretett fiuk, testvérük, illetve sógoruk és nagybátyjuk, Schön Ferencnek folyó hó 14-én éjjel 11 órakor, életének 17-ik évében, hosszas szenvedés után történt gyászos elhunytát. A boldogultnak hült tetemei f. hó 16-án délután 2 órakor fognak a helybeli írt. sírkertben örök nyugalomra tétetni. Zomborban, 1890. évi január 15-én. Aldás és béke lengjen a feledhetlen halott porai fölött! Öz. Schön Samuelné sz. Paskusz Róza, mint anyai. Schön Adolt, Schön Béla, mint fiúvelek. Öz. Mannheim Jakabné sz. Schön Laura, Schaffer szül. Schön Karolin, Bluh szül. Schön Fany, mint nővérek. Schön Adolné szül. Weinfeld Paula, mint só-gornő. Schaffer Zsigmond, Bluh Benő, mint sógorok. Schön Dező, Schaffer Samu, mint unokaöccsek.

* **Bélgymeniszteri határozat.** A szolgabíró nem lehet pénzügyintézet igazgató. Ezt mondta ki legújában a bélgymeniszte-rium egy r. n. d. letele, mely szerint: a jó közigazgatás és közszol-galát érdekel szempontjából kifogás alá esik az, hogy a szolgabíró, kinek hivatalos teendői összes egyéni munkásságát igénybe veszik, valamely takarékpénztárnál az igazgatói hivatalát viselje. —

* **Pályázat.** Pályázat van hirdeto Ujvidék városához ri-noki állomásra 500 frt évi fizetéssel. Határidő január 25.

* **Bélgymeniszteri határozat.** Az államvasutakhoz intézett beadvé-nyek helytelenességet mondotta ki közelebb a pénzügyi köz-i-gazgatási bíróság a következő ügyben: a dardai takarékpénztár levelet intézett az államvasutak üzemeltetőjéhez, melyben kérte, hogy részere a dardai vasutállomason két wagon szentre lerakód helyet nyisson és a fizetendő összegről értesítse. A level hely-ből-hiánya miatt kirott ítélet ellen a takarékpénztár fölebezett, azt vitatva, hogy a z l e t t l e v e l b e l y e g a l á n e m e s i k. A pénzügyi bíróság a takarékpénztárnak adott igazat, kimondván, hogy az államvasutakhoz intézett üzleti level az illetékesbályok 14 tétel a) pontja értelmében helytelenes. E döntvény a keres-kező világra, mely az államvasutaknál ériutkezésben van, gyakor-lati fontossággal bír, mivel levelezési esetek sürűn fordultak elő.

* **A szabadkai választások.** A f. hó 17-én tartott közgyű-lésen megválasztott árvaszaki úlnökök: Dr. Vojnics Dező; árva-szerk jéggyező: Lyubibratich Kelemen; házispénztárosi Vizez György; segédadósztály: Schneider Bálint; toranamtanító: Ver-mes Lajos; övönkök: Sturez Róza és Volgyi Margit; másodosztá-lyú vámpénztárosok: Greski Lyubomir; vámelenorokké: Neor-estcs Janos és Polyakovits Lukaics.

* **Meghívó.** A kulai kereskedői és iparos ifjúság rendezése-mellett folyó e, január 18-án az „elefant“ szállodában tartandó polgári bálra tisztelettel meghívja Gerber Károly vendéglő-tulajdo-nos. Belpöly díj 50 kr. esaléjegy 1 frt 20 kr. Kezdeté 8 órakor.

* **Uj bankigazgató.** A bajsai kereskedelmi és iparbank vezérigazgatójává Lovinger Gyula, a szegedi kereskedelmi és iparbank titkára választott meg.

* **A »Zenta és Vidéke«-ből** vettük at az alábbi tragi-komikus hírt: — Kisdedek órangyala. Pénteken, a hetiváros vége-felét egy iskolából hazamenő kis leánykát, egy sebesen jövő szan-fogató lovat leütöttek labáról, s bekeverődött a lovak alá, szerencsére azonban az ijedségen kívül mi baja sem történt a gyengé kis gyermeknek, mert az állatokban volt-e anyai ösztön, vagy a kocsisban éberség, elég az, hogy rögtön, abban a pillanatban megállottak a lovak, mihelyt a le-ánykát elgázolták.

* **Az ujvidéki gyilkosság.** A délszél lapok most érkezett számai nagy részlekedéssel és számalommal beszélnek az ujvidéki gyilkosságról. Részvétőkölből kijut a gyilkosnak is, de különösen sajnálják Dimitrievet, a ki az ő szemekben nagy ember és nagy politikus volt. A magyarországi szerb lapok közül legérdekesebb persze a közvetlenül érdekel Zastava czikke, mely szerkesztőjét „a család becsület megfosztója gyantán!“ tünteti föl. „Nem politikai gyűlölet, ugymond, nem személyes gyűlölség, hanem a szeretettel hitves halalos megsértése, a hitves becsületének meg-mertése adta Tomics kezébe a gyilkoló fegyvert. A nő léánykóri levelével való hallatlan és példátlan visszaelés szolgált indító okul arra, hogy az elégteltem nem kapott s az elégteladásra képtelen-nek nyilvánított férfiú kénytelen volt neje becsületének védelmére kelní s embert ölni. Minden gyilkosságot elítélünk, a mostani gyilkosságot mélyen sajnáljuk, de egyuttal teljesen értjük is. A gyilkos eszökt, mely halat okozott, maga Dimitrievus szolgál-tatta Tomics kezébe; e fegyvert Dimitrievus hazug „barátaink“ vak pártoskodása elcsüszte meg. Az agy Miletics Szvetozár, midőn vejenék gyilkos tettét meghallá, a Zastava szerint így kiáltott föl: „Ez nagy szerencsétlenség; de nem gyalázat. Jásó, Jásó, te ezt meg nem érdemeltél!“ A Zastava különben kijelenti, hogy a lap kiadótulajdonosa a mai naptól fogva Miletics Szvetozár Szlavók (Miletics Szvetozár fia), ideiglenes szerkesztője pedig Bo-zesszki Milan dr. ujvidéki ügyvéd. A »Zastava« legújabb száma részletesen közli a gyilkosság előzményeit. A közlések szerint csakugyan igaz az, hogy Miletics Mileticz egy level utánon ro-vott erőlködésnek áldotta a meggyilkolt Dimitrievus Mihály. A le-vél rövid története a következő: Miletics Szvetozár börtönbe jütá-sával a »Zastava« szerkesztőségét senki sem akarta elvállalni s midőn később Miletics Szvetozár felé intézte jütött, leánya Mi-lica télekesít Budapestre, a hol a fiatal leány egy Petrovics Branko nevű józassal megismerkedett s később a fiatalok jgyet is váltottak, Miletica azonban esakhamar meggyőződött, hogy jgyesze nem hozzá való ember és az artalan viszonyt felbontván egy levelben adta ki az utat vőlegényének. Később Petrovics Branko mint ügyvédjelölt, N.-Beeskereken tartózkodott, itt egy esiny elkövetése után Szerbiába szökött, a hol ma, mint a sajto-iroda főnöke működik. N.-Beeskereken hátrahagyott holmja között megtalálták azt a levelet, a melyben Miletica neki szerelményá-sokat tett magaviseletét, stb. E levelét állítólag Dimitrievus Mihály és barátai több példányban lemeletöltötték s többeknek meg-küldték. E miatt Tomics Jásó a nejt kompromittálva látván, el-követte a gyilkosságot.

* **A részvényes mint magánvállló.** A kir. kuria egyik legutóbbi ítéletben kimondta, hogy a részvényirtásigazgatósága által elkövetett bünelekekmények miatt az egyes részvényes nem tekintheti a vállalt jogainak gyakorlatára jogosult sértett félnek. Mert a részvényirtásigazgatósága a társaság levén jogainak érvényesítésére esakis a társaság képviseletével és ügyeinek veze-

